

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را باز نشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمندان شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

روزنامه جوان | شماره ۶۲۰۲ | یکشنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۰ | ۲۶ رمضان ۱۴۴۲ |

گایبران

واکنش کاربران به اعلام شکست دیوار تحریم‌ها از سوی ریاست جمهوری

تحریم‌ها دقیقاً از سال چندم ریاست جمهوری شکسته شد؟!

بارها این حرف را زده و هر بار هم دست خالی مانده است. کاربران همچنین با زبان طنز از گرانی‌هایی گفتند که هر بار پس از اعلام این خبر از خسار رئیس جمهور به وجود می‌آید. در ادامه بخش‌هایی از واکنش‌های کاربران در این‌صورت آورده‌ایم.

■ **جواد نیکی‌ملکی:**

قدر حسن آقای روحانی را بدانی! تا به حال چندبار برایتان دیوار تحریم‌ها را ترک انداخته و چند بار همه تحریم‌ها را بالمره لغو کرد. در کجای دنیا چنین رئیس جمهور باتدبیری سراغ دارید؟

■ **محمدامین سلیمی:**

روحانی: «تحریم شکسته شده و اگر همه باهم متحد باشیم تحریم برداشته می‌شود!» منظورشان از متحد این است که منتقدان لال شوند، رسانه‌ها علیه ما تگوبند، مجلس و شورای عالی و مجمع تشخیص درسر در نظر نکنند، صداوسیما همراه شود و همه ساکت باشند! فوقش اگر رفتیم و نشد می‌گوییم روحانی: «به عنوان رئیس دولت می‌گویم «تحریم» شکسته شده است!» تو لغت‌نامه دهخدا ی اصلاح‌طلب‌ها، ک‌خدایا یعنی امریکا، دیه یعنی واشگتنن دی‌سی، تحریم هم یعنی کمر مردم!

■ **محمدنصوحی:**

روحانی: «من به عنوان رئیس دولت اعلام

وزیر خارجه و رئیس جمهور

دیپلماسی انفعالی در قضیه فلسطین

قانون الزام دولت به حمایت از مردم فلسطین مصوب ۱۳۸۷ پیگیری موضوع محاکمه سران اسرائیل از طریق دیوان کیفری بین‌المللی را وظیفه دولت می‌داند و وزارت خارجه را ملزم به گزارش‌دهی هر دو هفته یک‌بار به مجلس می‌سازد. اکنون سؤال آن است که واخا در حمایت از قضیه فلسطین نزد دیوان کیفری بین‌المللی چه کرده‌است؟ چرا در سال ۲۰۲۰ در پاسخ به فراخوان دادرسان دیوان برای اعلام نظر درباره قلمروی سرزمینی فلسطین سکوت کرد و منفعل بود؟

سؤال دیگر آن است چرا در سال ۲۰۲۱ با آغاز رسمی تحقیقات نسبت به قضیه فلسطین از سوی دادستانی دیوان، واخا اقدام به یک موضع‌گیری رسمی در حمایت از این اقدام نکرد؟ و تنها فرصت برای محاکمه سران اسرائیل در عرصه جهانی مورد توجه و اقبال واقع نشد. پیش از آن نیز در سال ۲۰۰۳ میلادی وقتی دیوان بین‌المللی دادگستری در رأی مشورتی راجع به ساخت دیوار حائل از دولت‌ها نظرخواهی کرد دست‌گه سیاست خارجی منفعل و ساکت ماند. دلیل آن سکوت چه بوده‌است؟

بنا بر تصریح برنامه‌های پنج‌ساله توسعه حمایت از مستضعفان و فلسطین از وظایف واخا است. چرا این نهاد اقدامات انجام شده خود در این باره را گزارش نمی‌کند؟ دلیل عدم تکرار دیپلماسی عدالتخواهانه در برنامه ششم به‌رغم آنکه مولود برنامه پنجم بود چیست؟ قانون مقابله با اقدامات خصمانه رژیم صهیونیستی مصوب ۱۳۹۹ نیز واخا را ملزم به همکاری در طرح شکایت از سران اسرائیل و حمایت از قربانیان جرایم بین‌المللی این رژیم در محاکم داخلی و بین‌المللی نموده است. یک سال از این قانون گذشت. واخا چه کرده‌است؟ طراحی و اجرای اقدامات دیپلماتیک در سیاست خارجی در بعد مبارزه با رژیم صهیونیستی و حمایت از جریان مقاومت و مستضعفین، منطوق ماده ۱۰۵ برنامه ششم توسعه‌است. واخا چه اقداماتی در حوزه دیپلماسی حقوقی در این باره به‌خصوص در مورد فلسطین انجام داده‌است؟ و پرسمان آخر آنکه در امثال تکالیف قانونی و مأموریت‌های خود آیا واخا از نهادهای مدنی فعال در مقابله حقوقی با اسرائیل و حمایت از قربانیان فلسطینی اقدامی کرده‌است؟!

۲ خسارت هنگفت سوءمدیریت

محمد ایمانی در کانال تلگرامی خود نوشت: دبیر کل اتاق اصناف گفته «خسارت اصناف از محدودیت‌های کرونا بی، روزانه ۵هزار میلیارد تومان است.» این عدد را ضرب در ۳۰ روزی بکنید که محدودیت‌های اخیر اعمال شده می‌شود ۱۵۰ هزار میلیارد تومان ناقابل! این یک‌قلم خسارت سوءمدیریت کسی است که گفت «به نظر من از بیک کرنا عبور کرده‌ایم!»

یک قلم دیگر خسارت‌های این مدیریت، هفت تا هشت برابر کردن قیمت ارز است. دلار در حالی قیمت‌های ۲۱ تا ۳۳ هزار تومانی را در دولت روحانی تجربه کرد، که در سال ۹۲ حدود ۲۷۰۰ تومان بود. آقای روحانی حال‌همه مثل شش سال پیش می‌گوید «به نظر من تحریم شکسته شده‌است» و «کاهش قیمت دلار و بالا رفتن ارزش پول ملی، یعنی کاهش تورم» و ای یک‌بار، با دادن آدرس خلاف واقع -در حالی که مردم خیال می‌کنند دلار قرار است هزار یا ۵۰۰ تومان شود- قیمت ارز را هفت، هشت برابر کرد. نرخ تورم هم در این دولت، رکورد دولت سازندگی را شکست!

ایا همان دست‌فرمان خطه‌این‌بار قرار است وقتی صحنه‌آرایی تمام‌شده موسم انتخابات گذشت، مردم با دلار ۴۰ تا ۵۰ هزار تومانی سورپرایز شوند؟! اگر غیر از این است و دورنما می‌ز کاشمی است، چرا شورای دولتی رقت، قیمت خودرو را ۸ تا ۹ درصد گران کرد؟! روحانی چه پاسخی دارد؟

ما به قهرمانان نیاز داریم

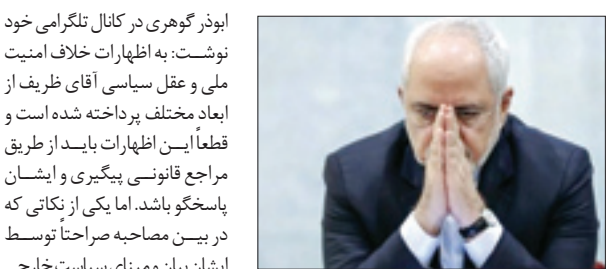
برای درک حساسیت نیست، من آن قلمرو پهناور زندگی درونی را به این نام می‌خوانم. « امروز جامعه ما به قهرمانان نیاز دارد. به روح‌های بزرگ نیاز دارد، به انسان‌های فداکار، به انسان‌هایی که الهام‌بخش باشند. در جامعه ملول‌ا و سستیزه و نزارع امروز ایران، ما به افرادی نیاز داریم که جامعه آنها را قهرمان و میانجی حس کند و به شجاعت، صداقت و مهارت آنها افتخار کند. بدخواهان ایران برای ضربه‌زدن به این جامعه «شکستن استقامت روانی مردم» مهم‌ترین کاری که می‌توانند بکنند کشتن امید به آینده، کشتن افتخار به گذشته و کشتن قهرمانان است.

البته قهرمانان نه انتخاب می‌کنند که قهرمان شوند و نه با دستور قهرمان می‌شوند. قهرمان شدن نتیجه انتخاب یک فرد نیست بلکه نتیجه رفتار و گفتار انانی است که اتفاقاً نیت‌شان قهرمان شدن نیست بلکه یک جامعه آنها را قهرمان قضاوت می‌کند. مانند کسانی که جانشان را برای استقلال، آزادی، آرمان، هویت، امنیت و غرور یک سرزمین از دست می‌دهند، روح جمعی یک ملت جریحه‌دار می‌شود و نه برای یک نسل و یک حکومت که برای همه اعصار به یاد می‌مانند و الگو می‌شوند.

نکته آخر آنکه هم قهرمانان امیدآفرینند و هم امید قهرمان آفرین است. در بستر این رابطه دوسویه است که می‌توان جامعه‌ای تحول‌آفرین، زاینده و جاری داشت. در شرایطی که سستیزه، خصومت و نزاع در اشکال مختلف نمود دارد، باید هم عوامل و مؤلفه‌های امیدساز را شناخت و امید را مثله یک سیاست (Policy) مدنظر داشت و برای آن تأمل داشت و هم قهرمانانی که موجب امید، وقاف و همبستگی جامعه هستند را پاس داشت.

قهرمانان، عامل زندگی ما هستند. آنها را پاس بداریم.

نکته مهم صوت ظرف

دولت یازدهم و دوازدهم بوده و باعث بروز خسارت محض به کشور شد اشاره به عدم قبول رویکرد واقع‌گرای (رتالیسم) در روابط بین‌الملل است. جهت‌گیری سیاست خارجی دولت یازدهم و دوازدهم به لحاظ علمی مبتنی بر مکتب لیبرالیسم و پارادایم «متحد و ائتلاف» بنا شده بود و این جهت‌گیری در حوزه‌های مختلف پیگیری و باعث شد یکی از ضعیف‌ترین عملکردها برجا بماند. براساس این جهت‌گیری که سال‌هاست توسط نتوریسین سیاست خارجی آن بیان شده، «ائتلاف با مجموعه غرب» تنها راه رسیدن به توسعه و پیشرفت کشور است و هیچ راهی جز این متصور نیست؛ بخشی از مواضع ضدشرقی افراطی ظرف، دقیقاً بر این اساس قابل تحلیل است.

بر اساس پارادایم ائتلاف لیبرالی، قانون اساسی متناقض بوده و امکان تحقق توسعه، با مفاهمی نظیر دفاع از مظلوم، حمایت از مسلمانان و مستضعفان، استقلال و سایر ایده‌های به تعبیر آنها ایدئولوژیک ممکن نیست. طبعاً از دل چنین رویکردی نه تنها دو گانه «میدان-دیپلماسی» حاصل می‌شود بلکه عامدهانه باید بخشی از منابع قدرت ملی کشور سرکوب و عامل عقبگرد معرفی شود. آقایان تفکر انقلابی را مانع ائتلاف‌های موردنظر خود دانسته و کینه‌توزانه در این رابطه سخن می‌گویند. در چنین شرایطی عدم لحاظ واقعیات روابط بین‌الملل باعث خوش‌بینی به امریکا و غرب شده و در دنیایی که- متأسفانه البته- منافع و قدرت حرف اول را می‌زند به‌ظاهر سخن دشمن اعتماد کرده و موجب خسارت محض می‌شوند. متأسفانه در این سال‌ها تفکری بر دستگاه دیپلماسی حاکم بوده که عملاً اعتقادی به اصول مبنایی قانون اساسی و اسناد بالادستی نظام در حوزه سیاست خارجی نداشته و در نهایت نیز این تفکر خود را به بدترین نحو با توهین به آرمان‌ها و مظاهر انقلابی و مقاومت مردم ایران افشا کرد.